

Julekort fra vinterhaven

Den første sne er allerede faldet, og naturen er gået i vinterdvale. De sidste insekter og larver har gravet sig ned eller har skjult sig i udhusets sprækker og venter kun på, at varmen kommer tilbage til foråret. Sneen er væk igen for en tid, og det lille pindsvin kom luntende hen over græsplæne for en måned siden for at finde de sidste kerner ved fuglenes foderplads. Men hurtigt fortrak det til sin hule i grenbunken i et hjørne af haven for at sove vinteren over.

Vintergækken viser allerede sine første, spæde spirer, der blomstrer om en god måneds tid.. Snart skyder de første Erantis gennem jordskorpen, og vi kan glæde os til vinteren og det tidlige forårs blomsterflor, der lyser op i den mørke tid. Vi bruger ventetiden på at få ryddet op i redskabsskuret og til at beskære frugttræer og buske forsigtigt. Og der bliver da også plantet lidt hist og her i perioder, hvor der ikke er frost i jorden.

Skulle turen gå ned forbi Damhussøen, skal I da også lige bemærke, at vandstanden er steget markant i den seneste tid. Der er kommet en ny mand i pumpehuset, som har brugt det meste af efteråret på at få pumperne til at fungere igen. Og i de kommende år bliver der opført nogle bassiner til rensning af vandet fra Harrestrup Å for kvælstof og fosfor. Så nu kan vi glæde os til at få noget renere vand i søen og til igen at se sejlkubbens både på søen til sommer.

Men nu er det snart jul igen med lys og godter. Og inden vi skal dele gaver ud, samles vi omkring det pyntede juletræ og synger Mogens Lorentzens gamle julesang, som han skrev, mens han kiggede ud over sin elskede Damhuseng. Her har i det sidste vers :

Juletræet på besøg hilser os fra eg og bøg
med besked der ude fra, at det lysner dag for dag.
Og at solen fra sit skjul, ønsker os en glædelig jul.

Så er der bare tilbage at sige godt og grønt nytår til jer alle.